

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU		
1	PRIMLJENO	
neposr. postom	01-04-2019	obično prepor.
u	prim.	pril.
pristojba	kn	

12-04-2019

Poslovni broj: 47 Gž-4552/2016-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu kao sud drugog stupnja, po sutkinji Renati Đaković Vranković, u pravnoj stvari tužitelja mlt. Davora Stipaca iz Zagreba, Trešnjevac 15, OIB: 61039658294, kojeg zastupa majka i zakonska zastupnica Kristina Stipac, a koju zastupa Marko Križanec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Klokočovnik i partneri, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Miramarska 22, OIB: 2618999862, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv dijela presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2465/14-22 od 20. svibnja 2016., 20. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja mlt. Davora Stipca kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2465/14-22 od 20. svibnja 2016. u točki II i IV. izreke te u dijelu točke V. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka preko iznosa od 375,00 kn.

II. Preinačuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2465/14-22 od 20. svibnja 2016. u točki V. izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 375,00 kn i u tom dijelu sudi:

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 375,00 kn u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova nastalih u postupku u povodu pravnog lijeka.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

„I Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 5.698,85 kuna (pet tisuća šest stotina devedeset osam kuna i osamdeset pet lipa) sa zateznom kamatom na iznos od 3.120,00 kuna (tri tisuće jednu stotinu dvadeset kuna) od 24. travnja 2014. do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska

narodna banka, na iznos od 2.370,00 kuna (dvije tisuće tri stotine sedamdeset kuna) od 20. svibnja 2016. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka te na iznos od 208,85 kuna (dvije stotine osam kuna i osamdeset pet lipa) sa zateznom kamatom od 26. siječnja 2015. godine do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, u roku petnaest (15) dana.

II Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatu iznosa od 1.440,00 kuna (jednu tisuću četiri stotine četrdeset kuna) sa zateznim kamatama na iznos od 1.430,00 kuna od 24. travnja 2014. godine do isplate kao i sa iznosom od 10,00 kuna (deset kuna) sa zateznom kamatom od 24. travnja 2014. godine do isplate kao neosnovanim

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 6.912,50 kuna (šest tisuća devet stotina dvanaest kuna i pedeset lipa) sa zateznom od 20. svibnja 2016. godine do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, u roku od petnaest (15) dana

IV Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 40,00 kuna (četrdeset kuna), u roku od petnaest (15) dana

V Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troška parničnog postupka u iznosu preko dosuđenog kao neosnovanim“

Protiv ove presude suda prvog stupnja u dijelu kojim je odbijen dio tužbenog zahtjeva (točka II. izreke) te u dijelu odluke o troškovima postupka (točka III., IV. i V. izreke) žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže presudu u pobijanom dijelu preinačiti u smislu žalbenih navoda i dosuditi tužitelju daljnju naknadu štete kao i preinačiti odluku o parničnim troškovima i priznati tužitelju naknadu troškova u cijelosti, podredno predlaže preinačiti rješenje o troškovima parničnog postupka u smislu žalbenih navoda. Potražuje naknadu troška za sastav žalbe u iznosu od 390,63 kn te trošak sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 200,00 kn.

Žalba tužitelja je djelomično osnovana.

Prije svega valja navesti da iako tužitelj u žalbi navodi da pobija prvostupanjsku presudu, između ostalog, i u točki III. izreke, tužitelj nema pravni interes za pobijanje presude u tom dijelu kojim mu je dosuđen parnični trošak, pa je ovaj sud odlučivao o žalbi tužitelja protiv dijela presude u točki II., IV. i V. izreke.

Prema odredbi čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 – dalje: ZPP) drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog

postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet spora je zahtjev za isplatu naknade imovinske štete (tuđa pomoć i njega) i neimovinske štete (povreda prava osobnosti) kao posljedice nezgode koja se dogodila u Dječjem vrtiću „Zvončić“ kada je mlt. tužitelj pretrpio tjelesnu ozljedu na način da je prilikom boravka na igralištu pao, jer mu je od strane drugog djeteta podmetnuta noga, pri čemu je došlo do frakture lijeve podlaktice.

Suprotno žalbenim navodima, nije se ostvarila bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koju tužitelj ukazuje u žalbi. Također, nisu se ostvarile niti druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

U postupku pred prvostupanjskim sudom u bitnome je utvrđeno da je tužitelj u štetnom događaju zadobio ozljedu prijeloma lijeve lakatne kosti zbog koje je trpio bolove jačeg intenziteta 4 dana, srednjeg intenziteta 10 dana dok su bolovi slabijeg intenziteta trajali 6 tjedana. Osim toga tužitelj je pretrpio primarni strah jačeg intenziteta do smirenja regresije akutnih simptoma traume te adaptacije na nastalo stanje, sekundarni strah jačeg intenziteta u trajanju od 3 dana, srednjeg u trajanju od 5 dana te slabijeg u trajanju od 7 dana, dok je kasni strah bio prisutan 2 mjeseca. Tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 228 sati.

Na temelju takvih utvrđenja prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je uslijed štetnog događaja kod tužitelja došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u smislu odredbe čl. 19. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (»Narodne novine«, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 – dalje: ZOO) pa obzirom na sve okolnosti slučaja i težinu povrede navedenih prava osobnosti i da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u smislu čl. 1100. st. 1. ZOO u visini od 13.620,00 kn, dok tužitelju pravo na naknadu štete s osnove tuđe pomoći i njege pripada primjenom odredbe čl. 1095. ZOO pri čemu je naknadu za jedan sat tuđe pomoći i njege prvostupanjski sud odredio prema mjesnim prilikama i ustaljenoj sudskoj praksi u iznosu od 15,00 kn po satu odnosno ukupno 3.420,00 kn.

Uzimajući u obzir da je tuženik tijekom postupka po osnovi pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu isplatio tužitelju iznos od 10.500,00 kn te iznos od 1.050,00 kn za tuđu pomoć njegu, prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 3.120,00 kn na ime pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti te iznos od 2.370,00 kn za tuđu pomoć i njegu, dok je u ostalom dijelu tužbeni zahtjev za naknadu štete odbio.

Suprotno žalbenim navodima, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio naknadu neimovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 3.420,00 kn sukladno odredbi čl. 1095. ZOO odbijajući nesporno isplaćeni iznos od strane tuženika u iznosu od 1.050,00 kn, dakle iznos od 2.370,00 kn, pri čemu je sud vodio računa o trajanju te pomoći i cijenama na tržištu za tu vrstu usluga (15,00 kn po satu). Stoga su neosnovani i ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi tužitelja koji dosuđene iznose za naknadu tuđe pomoći i njege smatra preniskim, odnosno da je za jedan sat tuđe pomoći njege umjesto iznosa od 15,00 kn po satu valjalo dosuditi iznos od 20,00 kn po satu.

U odnosu na žalbene navode u pogledu dijela odluke o troškovima postupka valja reći da je tužitelj u tužbi istaknuo tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 10.450,00 kn, da bi u podnesku od 21. siječnja 2015. preinačio tužbu i povećao tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 12.450,00 kn te je u podnesku od 4. veljače 2016. smanjio tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 7.138,85 kn. Suprotno žalbenim navodima, pravilno je prvostupanjski sud u situaciji kada se tijekom postupka mijenja vrijednost predmeta spora na način da se tužbeni zahtjev povećava pa smanjuje, obračunao uspjeh stranaka u trenutku poduzimanja svake pojedine parnične radnje.

Nadalje, neosnovano tužitelj u žalbi ističe da mu pripada zatezna kamata na troškove za sudske pristojbe i vještačenja od dana kada je tužitelj platio te troškove. Naime, parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka (čl. 151. st. 1 ZPP) o kojima je sud odlučio prvostupanjskom presudom, pa kamata na troškove postupka teče sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – dalje: OZ) od dana donošenja odluke do isplate.

Međutim, osnovana je žalba tužitelja u dijelu odluke o naknadi parničnog troška kojim je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška za ročište za objavu presude. Naime, iz zapisnika od 20. svibnja 2016. je utvrđeno da je na ročište za objavu presude pristupio zamjenik punomoćnika tužitelja odvjetnica Lucija Car Pavlic, zbog čega tužitelj razmjeno uspjehu u sporu (čl. 154. st. 2. ZPP) od 80% ima pravo na nagradu prema Tbr. 9/3 važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015 – dalje: OT) i Tbr. 42 u ukupnom iznosu od 375,00 kn.

Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP žalbu tužitelja djelomično odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu u točki II. te u točki IV. i dijelu točke V. kojom je odbijen zahtjev tužitelja preko iznosa od 375,00 kn te na temelju odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP preinačiti prvostupanjsku presudu u dijelu točke V. i tužitelju dosuditi parnični trošak u iznosu od 375,00 kn.

Na temelju odredbe čl. 166.st.1. ZPP u svezi odredbe čl. 154.st.3. ZPP, jer je tužitelj uspio sa žalbom samo u neznatnom dijelu protiv odluke o troškovima postupka, odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu zatraženih troškova za sastav žalbe.

U Zagrebu, 20. ožujka 2019.

Sutkinja:

Renata Đaković Vranković, v.r.

Za točnost otpisatka ovlašten službenik:

Marija Roginek

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD SLAVONSKI BROD
SLAVONSKI BROD

OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
1 PRIMLJENO
neposr. 02 -10- 2018 obično
postom prepor.
u prim. pril.
pristojba kn

Poslovni broj: 8 GŽ-838/2018-3.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Slavonskom Brodu, u vijeću sastavljenom od sudaca Irene Dikanović Terzić predsjednice vijeća, mr. sc. Zlatka Pirca člana vijeća i suca izvijestitelja i Dubravke Šimić članice vijeća, u parničnom postupku tužitelja Antona Brkića iz Zagreba, Ulica Kanarinska broj 56 (OIB: 06619912719), zastupan po punomoćniku Draženu Ivaniću, odvjetniku iz Zagreba, protiv I. tuženice Mire Borojević iz Rovinja, Ulica E. De Amicis broj 24 (OIB: 94438058837), zastupana po punomoćniku Milenku Iliću, odvjetniku iz Rovinja, II. tuženika Ivana Bagića iz Zagreba, Savski Gaj III. 8A (OIB: 80504318025), zastupan po punomoćniku Marku Križanecu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Klokočovnik i partneri, j.t.d. iz Zagreba, III. tuženika Borisa Orlovića iz Zagreba, Ulica Vodovodna broj 5 (OIB: 70062005707), zastupan po punomoćnici Martini Feketić Sučić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Anton Sučić i Martina Feketić Sučić iz Zagreba, IV. tuženika Anton Sučića iz Zagreba, Ulica Kneza Domagoja broj 8 (OIB: 07662399190), zastupan po punomoćniku Goranu Obradoviću, odvjetniku iz Zagreba, V. tuženika Jurice Plazibata iz Zagreba, Rudeška cesta broj 234 (OIB: 71120263913), zastupan po punomoćniku Viktoru Pisanski, odvjetniku iz Zagreba i VI. tuženika Srpska pravoslavna crkva, Eparhija zagrebačko-ljubljanska, Crkvena opština Zagreb, Zagreb, Ulica Ilica broj 7 (OIB: 41346262342), zastupan po punomoćniku Marku Ramljak, odvjetniku iz Zagreba, radi pobijanja pravnih radnji dužnika, rješavajući žalbu tužitelja i II. tuženika protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 5. lipnja 2018., poslovni broj: 78 P-4156/2016-48., 24. rujna 2018.,

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja Antona Brkića kao neosnovana, a žalba II. tuženika Ivana Bagića djelomično se prihvaća, te se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 5. lipnja 2018., poslovni broj: 78 P-4156/2016-48. potvrđuje u cijelosti osim u dijelu stavka II. izreke kojim je dosuđen parnični trošak II. tuženiku Ivanu Bagiću i u tom dijelu se preinačava na način da se II. tuženiku pored dosuđenog iznosa od 52.500,00 kn dosuđuje daljnji iznos od 625,00 kn.

II. Odbija se zahtjev II. tuženika za naknadu troškova podnesene žalbe.

III. Odbija se zahtjev VI. tuženika za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 18. studeni 2015. između I. tuženice Mire Borojević iz Rovinja, Ulica E. De Amicis broj 24 (OIB: 94438058837) kao prodavatelja i II. tuženika Ivana Bagića iz Zagreba, Savski Gaj III. broj 8A (OIB: 80504318025), III. tuženika Borisa Orlovića iz Zagreba, Ulica Vodovodna broj 5 (OIB: 70062005707), IV. tuženika Antona Sučića iz Zagreba, Ulica kneza Domagoja broj 8 (OIB: 07662399190) i V. tuženika Jurice Plazibata iz Zagreba, Rudeška cesta broj 234 (OIB: 71120263913) kao kupaca, kao i Ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 12. siječnja 2016., te Aneks kupoprodajnog ugovora zaključen 13. siječnja 2016. između II. tuženika Ivana Bagića iz Zagreba, Savski Gaj III. broj 8A (OIB: 80504318025), III. tuženika Borisa Orlovića iz Zagreba, Ulica Vodovodna broj 5 (OIB: 70062005707), IV. tuženika Antona Sučića iz Zagreba, Ulica kneza Domagoja broj 8 (OIB: 07662399190) i V. tuženika Jurice Plazibata iz Zagreba, Rudeška cesta broj 234 (OIB: 71120263913) kao prodavatelja i VI. tuženika Srpske pravoslavne crkve, Eparhije Zagrebačko-ljubljanske, Crkvena opština Zagreb, Zagreb, Ulica Ilica broj 7 (OIB: 41346262342) kao kupca u cijelosti gube učinak prema tužitelju Antonu Brkiću iz Zagreba, Ulica Kanarainska broj 56 (OIB: 06619912719) u dijelu koji je potreban za namirenje tužiteljevog potraživanja prema I. tuženoj Miri Borojević u novčanom iznosu kako slijedi;

- 89.476,07 Eur sa zateznom kamatom po stopi koju Zagrebačka banka d.d. isplaćuje na devizne štedne uloge po viđenju u DEM i to na iznos od 175.000 DEM tekućom od 21. prosinca 1994. pa do 31. prosinca 2001., a od 1. siječnja 2002. pa do isplate po stopi koju Zagrebačka banka d.d. isplaćuje na devizne štedne uloge po viđenju u Eur-ima na iznos od 89.476,07 Eur i to sve u protuvrijednosti kuna prema prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan isplate,

- 107.859,25 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. prosinca 1999. pa do isplate,

- 9.850,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 26. studeni 2013. pa do isplate,

kao i troškova ovog parničnog postupka prema određenju Općinskog građanskog suda u Zagrebu s zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate.

2. VI. tuženik Srpska pravoslavna crkva, Eparhija Zagrebačko-ljubljanska, Crkvena opština Zagreb, Zagreb, Ulica Ilica broj 7 (OIB: 41346262342) dužna je trpjeti namirenje tužiteljeve tražbine prema I. tuženoj Miri Borojević u novčanim iznosima kako slijedi;

- 89.476,07 Eur sa zateznom kamatom po stopi koju Zagrebačka banka d.d. isplaćuje na devizne štedne uloge po viđenju u DEM i to na iznos od 175.000 DEM tekućom

od 21. prosinca 1994. pa do 31. prosinca 2001., a od 1. siječnja 2002. pa do isplate po stopi koju Zagrebačka banka d.d. isplaćuje na devizne štedne ulege po viđenju u Eur-ima na iznos od 89.476,07 Eur i to sve u protuvrijednosti kuna prema prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan isplate,

- 107.859,25 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. prosinca 1999. pa do isplate,

- 9.850,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 26. studeni 2013. pa do isplate,

kao i troškova ovog parničnog postupka prema određenju suda s propisanom zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate, prodajom nekretnine upisane u Knjigu položenih ugovora Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišno-knjižni odjel i to zemljišnoknjižnom ulošku 26001, poduložak 57221 k.o. Grada Zagreba, u naravi stan u stambenoj zgradi Ilica broj 7, Zagreb, sagrađena na čest. broj 3242 po novoj izmjeri čest. broj 2257 k.o. Centar i to stan na II (drugom) katu koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, smočnice, WC-a i hodnika ukupne površine od 63,00 m².

3. Nalaže se tuženicima da tužitelju nadoknade troškove ovog parničnog postupka i to sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja pa do isplate sve po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

4. Stavlja se prijedlog za određivanje zabilježbe ove tužbe u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu na zemljišnoknjižnom ulošku 26001, poduložak 57221 k.o. Grada Zagreba."

II. Tužitelj Anton Brkić iz Zagreba, Ulica Kanarinska broj 56 dužan je naknaditi parnični trošak I. tuženici Miri Borojević iz Rovinja, Ulica E. De Amicis broj 24 u visini iznosa od 46.250,00 kn, II. tuženiku Ivanu Bagiću iz Zagreba, Savski Gaj III. broj 8A u visini iznosa od 52.500,00 kn, III. tuženiku Borisu Orloviću iz Zagreba, Ulica Vodovodna broj 5 u visini iznosa od 46.250,00 kn, IV. tuženiku Antonu Sučiću iz Zagreba, Ulica kneza Domagoja broj 8 u visini iznosa od 46.250,00 kn, V. tuženiku Jurici Plazibatu iz Zagreba, Rudeška cesta broj 234 u visini iznosa od 46.250,00 kn i VI. tuženiku Srpska pravoslavna crkva, Eparhija zagrebačko-ljubljanska, Crkvena opština Zagreba u visini iznosa od 58.750,00 kn, sve sa zateznom kamatom tekućom od 5. lipnja 2018. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema članku 29. stavku 2. i 8. ZOO-a sve u roku od 15 dana."

Pravodobno izjavljenom žalbom prvostupanjsku presudu pobija tužitelja zbog žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. točke 1-3. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, dalje u tekstu: ZPP) predlažući da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Pravodobnu žalbu podnosi i II. tuženik Ivan Bagić pobijajući prvostupanjsku presudu u odluci o troškovima ističući u žalbi žalbene razloge iz članka 353. stavka 1. točke 1-3. ZPP-a s prijedlogom da se rješenje o troškovima preinači u smislu žalbenih navoda, te da mu dosudi daljnje troškove parničnog postupka kao i troškove podnesene žalbe.

U odgovoru na žalbu VI. tuženik ističe neosnovanost žalbenih navoda tužitelja te predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda. Traži troškove odgovora na žalbu.

Žalbe nisu osnovane.

O žalbi tužitelja.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u pravcu žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a koju tužitelj sadržajno ističe u žalbi ovaj drugostupanjski sud je stajališta da prvostupanjski sud nije počinio navedenu bitnu povredu.

Prvostupanjska presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, sadrži valjane razloge kao i razloge o odlučnim činjenicama, obrazloženje nije konfuzno, te kontradiktorno i suprotno utvrđenim činjenicama.

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu time što nije proveo dokaz koji je ranije utvrdio da će ga provesti budući je stajalište ovog suda da sud nije vezan svojom odlukom o izvođenju dokaza već analizom i ocjenom provedenih dokaza kako svakog zasebno tako i rezultata cjelokupnog postupka, donosi odluku o osnovanosti osnove tužbe odnosno osnovanosti tužbenog zahtjeva, a pri tom po svom uvjerenju ocjenjuje koji su za to dokazi potrebni te dostatni.

Sukladno tome, neosnovano u žalbi tužitelj ističe da bi prvostupanjski sud počinio i bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi članka 8. ZPP-a.

Ne nalazi se ni da bi prvostupanjski sud počinio koju od ostalih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a od onih na koje se sukladno odredbi članka 365. stavka 2. ZPP-a pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovan je i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja na koji se u žalbi također poziva tužitelj.

Činjenično stanje odlučno za ocjenu osnovanosti osnove tužbe potpuno je i pravilno utvrđeno i ono se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju.

Žalitelj u žalbi ne ističe činjenice i dokaze koji bi upućivali na drugačije činjenično stanje od onoga kojeg je utvrdio prvostupanjski sud i na temelju kojeg je donio pobijanu presudu.

Pravni osnov tužbe tužitelj temelji na institutu pobijanja dužnikovih pravnih radnji tzv. dokaznoj paulijanskoj tužbi koje su pretpostavke propisane odredbama članka 66. i članka 67. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 149/09, 61/11, 78/15) koji propisuju da svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu i bez obzira kad je nastala može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika time da se smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine te da se pod pravnom radnjom razumijeva i propuštanje zbog kojega je dužnik izgubio kakvo materijalno pravo ili kojim je za njega nastala kakva materijalna obveza.

Daljnje pretpostavke su da se radi o naplatnom raspolaganju te da je u vrijeme raspolaganja dužnik znao ili mogao znati da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojem vjerovniku i ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju je korist pravna radnja poduzeta to bilo poznato ili moglo biti poznato.

Prvostupanjski sud je utvrđenja da je tužitelj dokazao svoje potraživanje prema I. tuženici, da je njegova tražbina dospjela kao i da I. tuženica nema na raspolaganju novčanih sredstava na kojima bi se provela ovrha radi naplate utvrđene tražbine tužitelja (tražbina utvrđena pravomoćnom presudom poslovni broj: P-1282/1996. Općinskog suda u Zagrebu), nadalje da je I. tuženica kupoprodajnim ugovorom od 18. studenog 2015. prodala svoj stan u Zagrebu u Ilici broj 7, upisan u zemljišnoknjižnom ulošku 26001, poduložak 57221 k.o. Grad Zagreb, sagrađen na čest. broj 3242 k.o. Centar koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, smočnice, WC-a i hodnika ukupne površine 63,00 m², II-V. tuženicama koji su se upisali kao nositelji prava vlasništva u zemljišne knjige, a da su II-V. tuženici Ugovorom o kupoprodaji od 12. siječnja 2016. i Aneksa od 13. siječnja 2016. prodali stan VI. tuženiku.

Prvostupanjski sud je nadalje utvrdio da je I. tuženica prenijela svoje pravo vlasništva nekretnine s području Rovinja na Vinku Lajšić.

Zaključka je da tužitelj nije dokazao da je I. tuženica stan prodala II. do V. tuženicama kao jedinu nekretninu koje je bila vlasnik odnosno činjenicu da je u času prodaje stana već prethodno prenijela vlasništvo svojih nekretnina na području Rovinja, a da bi onemogućila tužitelja u naplati njegove tražbine. Konkretno, da nije mogao utvrditi da je I. tuženica prenijela vlasništvo nekretnina u Rovinju, a potom stekla vlasništvo na stan u Zagrebu koji je prodala II do V. tuženicama kao i da je takav pravni posao poduziman kako bi izbjegla ispunjenje obveze prema tužitelju te da tužitelj na kojem je teret dokaza nije dokazao da bi u času sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine 18. studenog 2015. I. tuženica imala u vlasništvu samo nekretninu u Zagrebu i da bi time nanijela štetu vjerovniku.

Nadalje, prvostupanjski sud zaključuje da ukoliko je I. tuženica prenijela pravo vlasništva stana u Zagrebu, a potom u Rovinju, tada je u času sklapanja spornog Ugovora o kupoprodaji 18. studenog 2015. imala i druge nekretnine u vlasništvu te da je tužitelj bio ovlašten zaključiti promjenu predmeta ovrhe radi naplate iz nekretnina I. tuženice kojih je bila vlasnik na području Rovinja time da tužitelj ne dokazuje da je poduzimao bilo kakve radnje tijekom 10 godina računajući od dana pravomoćnosti i ovršnosti presude poslovni broj: P-1282/1996. do dana sklapanja kupoprodajnog ugovora od 18. studenog 2015. kada su II do V. tuženici kupili stan radi naplate tražbine.

Prvostupanjski sud također ne nalazi da bi tužitelj dokazao ni krajnju pretpostavku instituta pobijanja dužnikovih pravnih radnji, a to je da su II do V. tuženici znali da tužitelj ima dospjelu tražbinu prema I. tuženici te da bi svojim raspolaganjem oštetila tužitelja pojašnjavajući pri tome da činjenica da je eventualno IV. tuženik zastupao I. tuženicu u postupku otkupa stana ne ukazuje na zaključak da je II. do V. tuženiku bilo poznato da postoji potraživanje tužitelja prema pravomoćnoj i ovršnoj presudi iz 2003. niti je tužitelj dokazao da bi pravni poslovi vezani uz otkup spornog stana bili fiktivni, a sve uz utvrđenja da II do V. tuženici kupuju nekretnine na području Grada Zagreba radi jednokratnog iznajmljivanja te da je I. tuženici isplaćen kupoprodajni iznos, kao i II do V. tuženicama od strane VI. tuženika.

Ovaj drugostupanjski sud prihvaća ovakova utvrđenja te stajalište prvostupanjskog suda posebno prihvaćajući zaključak prvostupanjskog suda da sve da su i ostvarene pretpostavke postojanja dospjele tražbine kao i znanja dužnika da poduzetim radnjama onemogućuje tužitelja u naplati svog potraživanja nije dokazana daljnja pretpostavka, a to je znanje II. do V. tuženika da je I. tuženica Ugovor o kupoprodaji sklopila da bi nanijela štetu svojem vjerovniku.

Pri tome, prvostupanjski sud po ocjeni ovog suda pravilno zaključuje, a suprotno osnovnom žalbenom navodu, da pribava spisa poslovni broj: Ps-93/2009., te eventualno utvrđenje da je IV. tuženik zastupao I. tuženicu u tom sporu ne znači da je i imao saznanje o postojanju tražbine tužitelja prema I. tuženici kao i da sklapa Ugovor u namjeri da oštetiti vjerovnika.

Pogotovo se takav nedostatak znanja te činjenice da tužitelj nije dokazao suprotno odnosi na II, III, IV. i VI. tuženika dakle II, III i V. tuženika kao osoba koje se bave kupoprodajom i iznajmljivanjem nekretnina te VI. tuženik kao krajnjeg kupca nekretnine.

Ne mogu se tako prihvatiti navodi žalbe da se radi o fingiranim kupoprodajnim ugovorima budući je utvrđeno da je VI. tuženik upravo kako je ugovoreno isplatio II do V. tuženicama iznose na njihove račune koji su navedeni u ugovorima, a tužitelj nije dokazao da bi takova isplaćena novčana sredstva II do V. tuženici i dalje usmjerili prema I. tuženici, a što bi bila logična posljedica tvrdnji o fiktivnim poslovima te stajalište tužitelja da je u biti I. tuženica VI. tuženiku direktno prodala stan.

Zbog iznesenog, ovaj sud je stajališta da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo donoseći pobijanu presudu dajući za svoju odluku valjane razloge uslijed čega se žalba ukazuje neosnovanom tako da ju je valjalo odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu kako u odluci o glavnom zahtjevu tako i u odluci o troškovima osim u dijelu stavka II. u odnosu na II. tuženika koji su kako po osnovi tako i visini pravilno odmjereni, pa je valjalo temeljem članka 368. ZPP-a presuditi kao u izreci.

O žalba II. tuženika na odluku o troškovima.

Kako žalitelj pobija odluku o troškovima i zbog žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka no ne navodi koju bi bitnu povredu prvostupanjski sud počinio to je ovaj sud ispitao pobijanu odluku o troškovima po službenoj dužnosti te tom prilikom nije našao da bi prvostupanjski sud počinio koju od bitnih povreda odredaba

parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a od onih na koje se sukladno odredbi članka 365. stavka 2. ZPP-a po službenoj dužnosti i pazi.

Neosnovan je i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Tuženicima su dosuđeni troškovi temeljem članka 154. stavka 1. ZPP-a prema vrijednosti predmeta spora kojeg je odredio prvostupanjski sud nakon prigovora tuženika na prvotno postavljenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.001,00 kn za kojeg su smatrali da je previsoko određen.

Povodom takvog prigovora prvostupanjski sud je na ročištu od 23. siječnja 2017. odredio vrijednost predmeta spora sa 251.000,00 kn kojem raspravnom rješenju nije prigovarano.

Ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe članka 40. stavka 3. ZPP-a odredio vrijednost predmeta spora uz primjenu odredbe članka 26. Zakona o sudskim pristojbama (NN 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 – pročišćeni tekst, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15, dalje u tekstu: ZSP).

Odredbom članka 40. stavka 3. ZPP-a glasi:

"(2.) ... kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio.

(3.) Ako je u slučaju iz stavka 2. ovog članka tužitelj vrijednost predmeta spora očito suviše visoko ili suviše nisko naznačio, tako da se postavlja pitanje stvarne nadležnosti, vrste postupka, pravo na izjavljivanje revizije, ovlaštenja na zastupanje ili pravo na naknadu troškova postupka, sud će, po službenoj dužnosti ili na prigovor tuženika, najkasnije na pripremnom ročištu, brzo i na prikladan način provjeriti točnost naznačene vrijednosti te rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba odrediti vrijednost predmeta spora."

Člankom 26. ZSP-a propisano je da se u parnicama za utvrđivanje prava, pravnog odnosa ili valjanosti nekih isprava kao i u parnicama vezanim uz određene činidbe, uzima se da je vrijednost predmeta spora jednaka iznosu koji je tužitelj naznačio u tužbi, ali u svakom slučaju ne manji od 10.000,00 kn.

Ovaj sud s obzirom na navedeno smatra da je prvostupanjski sud ovlaštenjem iz članka 40. stavka 3. ZPP-a odredio vrijednost predmeta spora pa II. tuženik neosnovano u žalbi navodi da je vrijednost predmeta spora trebala iznositi 795.043,10 kn.

Osnovano međutim II. tuženik u žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo odbijajući zahtjev za naknadu troškova pristupa na ročište smatrajući da isti trošak nije bio nužan za vođenje postupka.

Ovaj sud naime smatra da tužitelju pripada i taj trošak sukladno odredbi Tbr. 9. stavka 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje u tekstu: Tarifa) u iznosu od 500,00 kn čemu treba dosuditi PDV-e

prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 125,00 kn dakle ukupno 625,00 kn stoga što objava presude na istaknutim stranicama e-oglasne ploče ne supstituira pravo stranke na pristup ročištu za objavu presude i s tim u vezi njezino pravo na naknadu troška koji se odnosi na nagradu odvjetnika koji je bio naznačen na tom ročištu.

S obzirom na izneseno, valjalo je u dijelu stavka II. izreke preinačiti odluku o troškovima te odlučiti kao u izreci.

II. tuženiku nisu priznati troškovi podnesene žalbe budući je stajalište ovog suda da je sa žalbom uspio u neznatnom dijelu.

Slavonski Brod, 24. rujna 2018.

Predsjednica vijeća

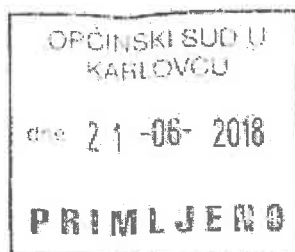
Irena Dikanović Terzić, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 27 Gž R-344/18-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, sud drugog stupnja, po sucu pojedincu Niki Grospić Ivasović, u pravnoj stvari prvotuzitelja Želimira Jakovljevića iz Vojnića, Donji Vojnić 8; OIB: 85355090611, drugotuzitelja Dražena Pletikose iz Splita, Put Duilova 23, OIB: 66149635631, trećetuzitelja Davora Mejaški iz Duge Rese, Trg N. Š. Zrinskog 2, OIB: 70590242508, četvrtotuzitelja Ivice Škalica iz Sinja, Glavice 123A, OIB: 60298117104, petotuzitelja Dine Vrbetića iz Duge Rese, Karlovačka 7, OIB: 91035873663 i šestotuzitelja Tomislava Levakovića iz Vinkovaca, Vrtina 1a, OIB: 80959064180, svi zastupani po punomoćniku Anti Pecirep, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom držanom odvjetništvu u Karlovcu, Građansko-upravni odjel, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv odluke o trošku sadržane u presudi Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj Pr-385/2016-19 od 17. siječnja 2018., dana 15. lipnja 2018.,

riješio je

I. Usvaja se, kao osnovana, žalba tužitelja i preinačuje odluka o trošku sadržana u presudi Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj Pr-385/2016-19 od 17. siječnja 2018. u dijelu kojim nije prihvaćen zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška za daljnji iznos od 5.625,00 kn i za navedeno sudi:

Nalaže se tuženici naknaditi tužiteljima parnični trošak u daljnjem iznosu od 5.625,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. siječnja 2018. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženici naknaditi tužiteljima trošak sastava žalbe u iznosu od 625,00 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženici isplatiti prvotuzitelju bruto iznos od 7.876,75 kn sa zatraženom zateznom kamatom (toč. 1. izreke), drugotuzitelju bruto iznos od 4.317,17 kn sa zatraženom zateznom kamatom (toč. 2. izreke), trećetuzitelju bruto iznos od

952,73 kn sa zatraženom zateznom kamatom (toč. 3. izreke), četvrtotuzitelju bruto iznos od 8.327,25 kn sa zatraženom zateznom kamatom (toč. 4. izreke), petotuzitelju iznos od 80,22 kn sa zatraženom zateznom kamatom (toč. 5. izreke) i šestotuzitelju iznos od 907,07 kn sa zatraženom zateznom kamatom, uz naknadu parničnog troška tužiteljima u iznosu od 14.381,00 kn sa zatraženom zateznom kamatom (toč. 6. izreke).

Protiv odluke o trošku sadržane u točki 6. prvostupanjske presude žale se tužitelji iz žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka (čl. 353. st. 1. toč. 1. i 3. Zakona o parničnom postupku /"Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07- Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11.- pročišćeni tekst i 25/13. i 28/13, u daljnjem tekstu: ZPP-a/), predlažući njezinu preinaku u pobijanom dijelu, sukladno navodima žalbe, uz naknadu troška sastava žalbe.

Žalba je osnovana.

Osnovano u žalbi ističu tužitelji da je pravilnom primjenom odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a tužiteljima valjalo priznati trošak sastava podneska od 26. siječnja 2017., jer su se istim tužitelji očitovali na odgovor na tužbu, kao i podneska od 14. veljače 2017., kojim su se tužitelji očitovali na dokumentaciju priloženu uz podnesak tuženice od 16. siječnja 2017., tako da su ti podnesci bili potrebni za vođenje parnice.

Također osnovano u žalbi ističu tužitelji da se na ročištu 7. ožujka 2017. raspravljalo o glavnoj stvari pa da za zastupanje na tom ročištu tužiteljima pripada nagrada sukladno Tbr. 9/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 u daljnjem tekstu: OT).

Tužiteljima pripada i pravo na naknadu troška za pristup na ročište za objavu presude, sukladno Tbr. 9/3 OT, budući da je procesna dispozicija tužitelja da li će na to ročište pristupiti pa kako je nesporno da je u ovom postupku punomoćnik tužitelja pristupio na isto, to tužiteljima pripada i pravo na taj dio troškova postupka.

Tako je tužiteljima valjalo dosuditi na ime parničnog troška daljnji iznos od 5.625,00 kn (čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a u svezi s Tbr. 8/1, 9/1, 9/3, 36/1, 42. i 50. OT).

Tužiteljima je priznat trošak sastava žalbe u zatraženom iznosu od 625,00 kn (Tbr. 10/5, 42. i 50. OT).

Slijedom navedenoga odlučeno je kao u izreci (čl. 380. toč. 3. ZPP-a za stavak I. i čl. 166. st. 1. ZPP-a za stavak II.).

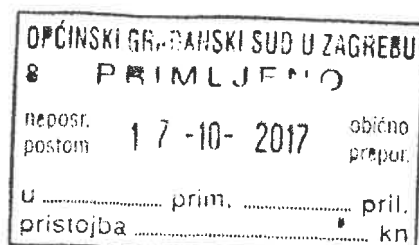
U Zagrebu, 15. lipnja 2018.

Sudac:

Nika Grospić Ivasović, v.r.

Za ločnost obitavljaka – ovlašteni službenik:
Marija Rožmek

27-10-2017

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Poslovni broj: 20 GŽ-13/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Velikoj Gorici, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca Nikole Opatića, predsjednika vijeća, Nikole Ramušćaka člana vijeća i suca izvjestitelja i Vesne Gašparuš-Horvat, člana vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja Željka Jakobašića iz Zagreba, I. Resnik 129, OIB:56734310675 i 2. tužitelja mldb. Antonia Jakobašića iz Zagreba, I. Resnik 129, OIB:77070591082, zastupan po zakonskom zastupniku Željku Jakobašiću, a oboje zastupani po punomoćniku Mariu Klokočovniku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Klokočovnik i Partneri u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Miramarska 22, OIB:26187994862, zastupan po punomoćnici po zaposlenju Spomenki Mikulić, radi naknade štete, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-3762/14-44 od 18. studenog 2016., dana 6. rujna 2017.,

presudio je

I. Odbijaju se žalbe stranaka kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-3762/14-44 od 18. studenog 2016. u pobijanom dijelu pod točkama I., II., IV. i V. izreke te u dijelu kojim nije usvojen zahtjev 1. i 2. tužitelja za naknadu parničnog troška od 2.000,00 kn.

II. Preinačuje se navedena presuda u dijelu pod točkom III. izreke kojim je odbijen zahtjev 1. tužitelja za isplatu iznosa od 979,51 kn sa zateznim kamatama tekućim od 3. travnja 2015. do isplate i u dijelu kojim nije usvojen zahtjev 1. i 2. tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 687,50 kn sa zateznim kamatama tekućim od 18. studenog 2016. do isplate i sudi:

Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana isplati 1. tužitelju Željku Jakobašiću iznos od 979,51 kn s zateznim kamatama tekućim od 3. travnja 2015. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi 1. i 2. tužiteljima parnični trošak u iznosu od 687,50 kn sa zateznim kamatama tekućim od 18. studenog 2016. do 31. srpnja

2015. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi 1. i 2. tužiteljima trošak žalbe u iznosu od 226,56 kn.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška žalbe kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja pod točkom I. izreke, naloženo je tuženiku isplatiti 1. tužitelju iznos od 175.000,00 kn, iznos od 175,00 kn, iznos od 70,00 kn, iznos od 105,00 kn, iznos od 49,00 kn, iznos od 1.050,00 kn, iznos od 6.328,91 kn, iznos od 643,44 kn, iznos od 7.119,00 kn, iznos od 1.750,00 kn, iznos od 14.420,00 kn i iznos od 1.400,00 kn, sve s pripadajućim zateznim kamatama, pod točkom II. izreke naloženo je tuženiku isplatiti 2. tužitelju iznos od 175.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, pod točkom III. izreke odbijen je zahtjev 1. tužitelja za isplatu iznosa od 979,51 kn s zateznim kamatama od 3. travnja 2015. do isplate, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 1.750,00 kn od 4. rujna 2014. do 18. studenoga 2016., pod točkom IV. izreke odbijen je zahtjev 2. tužitelja za isplatu iznosa od 700,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i pod točkom V. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužiteljima parnične troškove u iznosu od 76.497,25 kn s pripadajućim zateznim kamatama.

Navedenu presudu, u dijelu pod točkama III. i IV. izreke, kao i u dijelu kojim nije usvojen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak pristupa na ročište radi objave presude i troška sudske pristojbe na tužbu i presudu, pobija žalbom tužitelj iz svih žalbenih razloga predviđenih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 25/13 i 89/14 – dalje: ZPP).

Prvostupanjsku presudu žalbom pobija tuženik, u dijelu pod točkama I., II. i V. izreke, iz svih žalbenih razloga predviđenih čl. 353. st. 1. ZPP.

Tužitelji u odgovoru na žalbi predlažu da ovaj sud odbije žalbu tuženika kao neosnovanu i u tom dijelu prihvati prvostupanjsku presudu te da usvoji žalbu tužitelja.

Žalba tuženika je neosnovana, dok je žalba tužitelja djelomično osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presudu, kao i postupak koji je prethodio nije utvrđeno da bi prvostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem čl. 365. st. 2. ZPP.

Predmet spora je zahtjev 1. i 2. tužitelja za naknadu štete koju su pretrpjeli zbog smrti supruge i majke, sada pok. Tatjane Jakobašić, koja je upravljajući bicilom, smrtno stradala

dana 30. travnja 2014., kada je na nju naletio radni stroj registarske oznake ZG 3172-DE, osiguran kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti za štete nanesene trećim osobama.

Prvostupanjski je sud utvrdio da je osiguranik tuženika doprinio nastanku štetnog događaja sa 70%, a sada pok. Tatjana Jakobašić sa 30%, da 1. tužitelju pripada pravo na pravičnu novačnu naknadu neimovinske štete zbog smrti supruge u iznosu od 175.000,00 kn, a da 2. tužitelju zbog smrti majke pripada pravična novčana naknada neimovinske štete u istom iznosu. Zahtjev 1. tužitelja s naslova imovinske štete prvostupanjski je sud u cijelosti usvojio, osim u dijelu kojim 1. tužitelj potražuje naknadu imovinske štete zbog uništenog bicikla u iznosu od 979,51 kn, te nije usvojio zahtjev 2. tužitelja kojim potražuje naknadu štete zbog troškova crnine u iznosu od 700,00 kn.

Pravilno je prvostupanjski sud temeljem nalaza i mišljenja prometnog vještaka utvrdio da doprinos sada pok. Tatjane Jakobašić nastanku štetnog događaja iznosi 30%, a da je osiguranik tuženika odgovoran za nastanak štetnog događaja sa 70%.

Naime, takvu procijenu prvostupanjskog suda prihvaća i ovaj sud jer se temelji na činjenicama koje proizlaze iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka, a to je da je sada pok. Tatjana Jakobašić u trenutku nezgode prešla ručicom upravljača bicikla i dijelom svog tijela za oko 4 cm izvan ruba nogostupa, a prilikom uključivanja u promet na kolniku, iako je mogla pravovremeno uočiti nailazak radnog stroja osiguranika tuženika, dok je osiguranik tuženika mogao na vrijeme uočiti opasnost u vidu uključivanja prednice tužitelja u promet na kolniku, 13 metara prije mjesta sudara, na kojoj se razdaljini mogao na vrijeme, forsiranim kočenjem, zaustaviti pri brzini kojoj se kretao, od oko 30 km/h.

Ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi tuženika da iz niti jednog materijalnog dokaza ne proizlazi da je biciklistica htjela sići s kolnika, a to s obzirom na dopunsko očitovanje prometnog vještaka, u kojem navodi da je pločnik na tome dijelu bio nedovoljno širok za sigurno kretanje biciklista, zbog čega je prednica tužitelja morala prijeći dijelom tijela i bicikla na kolnik.

Isto tako, suprotno navodima žalbe tuženika, iako je prednica tužitelja dijelom bicikla i tijela, za oko 4 cm, prešla na kolnik, odgovornost tužitelja zbog naleta na biciklisticu proizlazi iz činjenice da je vozač radnog stroja takvu opasnost, u vidu njezina uključivanja u promet, mogao na vrijeme uočiti i forsiranim kočenjem izbjeći nezgodu, kao i iz okolnosti koja proizlazi iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka, a to je da bi nezgoda bila izbjegnuta, da je vozač radnog stroja u trenutku kada je mogao uočiti opasnost u vidu uključivanja prednice tužitelja u promet, samo smanjio brzinu kretanja na 15 km/h.

Pritom valja reći da radni stroj zbog svojih dimenzija zauzima u cijelosti kolničku traku, zbog čega, a i zbog svojih ostalih karakteristika, predstavlja za ostale sudionike u prometu povećanu opasnost od nastanka štete, pogotovo stoga što nije uobičajeno da se vozilo takve veličine kreće po cesti, zbog čega niti drugi sudionici u prometu ne uzimaju u obzir da bi i najmanji prelazak upravljača bicikla i dijela tijela na kolnik (4 cm), mogao uzrokovati prometnu nezgodu.

Sukladno tome i vozač radnog stroja dužan je, upravo zbog navedenih okolnosti, upotrijebiti povećanu pažnju prilikom sudjelovanja u prometu, pažnju dobrog stručnjaka, sukladno čl. 10. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08 i

125/11, dalje: ZOO), slijedom čega je vozač radnog stroja morao i mogao uočiti, pogotovo kada se ima u vidu mala brzina kretanja od oko 30 km/h, prednicu tužitelja kako se zbog sve užeg pločnika približava kolniku, a time i njezinu namjeru da se uključi u promet, odnosno mogao je kao mjeru opreza smanjiti brzinu kretanja na 15 km/h, čime bi nezgoda bila izbjegnuta, tako da su neosnovani žalbeni navodi tuženika da ne postoji njegova odgovornost za nastanak predmetne prometne nezgode.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski je sud pravilno primijenio i materijalno pravo iz čl. 1101. st. 1. ZOO, kada je svako od tužitelja razmjerno odgovornosti tuženika, dosudio pravično novčanu naknadu zbog smrti supruge, odnosno majke, u iznosu od 175.000,00 kn.

Pravilno je odluka prvostupanjskog suda i o visini materijalnih troškova koje je snosio 1. tužitelj za potrebe pogreba supruge, koji mu pripadaju temeljem čl. 1093. st. 1. ZOO, i to za usluge oblačenja pokojne supruge 175,00 kn, troškove sudske medicine od 70,00 kn, troškove izrade slike s okvirom od 105,00 kn, troškove biljega za grobno mjesto 49,00 kn, troškove limene glazbe od 1.050,00 kn, troškove pogreba od 6.328,91 kn, troškove cvjetnog aranžmana od 634,44 kn, troškove karmina od 7.119,00 kn, troškove izrade betonskog okvira sa dekom i znom od 1.750,00 kn, troškove nadgrobnog spomenika od 14.420,00 kn i troškove crnine od 1.400,00 kn.

Osnovani su žalbeni prigovori 1. tužitelja da je prvostupanjski sud neosnovano odbio zahtjev 1. tužitelja za naknadu imovinske štete na biciklu, a to iz razloga jer je podneskom od 3. travnja 2015., 1. tužitelj naveo da je uništen bicikl bio u njegovu vlasništvu, što tuženik tijekom prvostupanjskog postupka nije osporio, slijedom čega je valjalo temeljem čl. 373. a st. 1. ZPP preinačiti točku III. izreke pobijane presude i temeljem računa od 30. ožujka 2014., utvrditi da imovinska šteta zbog uništenog bicikla iznosi 1.399,30 kn, što umanjeno razmjerno odgovornosti tuženika nastanku štetnog događaja iznosi 979,51 kn, na koji iznos teku zatezne kamate od dana nastanka štetnog događaja (čl. 1086. ZOO), od 30. travnja 2014. do isplate, tako da je valjalo u cijelosti usvojiti zahtjev 1. tužitelja da mu zatezne kamate teku od ranijeg datuma, od 3. travnja 2015. do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO.

Međutim, suprotno navodima žalbe 2. tužitelja, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da 2. tužitelju ne pripada pravo na naknadu imovinske štete s osnova troškova crnine u iznosu od 700,00 kn, jer se radi o mldb. osobi kojoj je troškove crnine snosio otac, 1. tužitelj, te je takva šteta nastala i dospjela danom plaćanja (novčana imovinska šteta) pa ju je pretrpjela ona osoba koja je platila takav trošak, odnosno otac 2. tužitelja.

Slijedom svega iznesenog, valjalo je temeljem čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbe stranaka kao neosnovane i potvrditi pobijanu presudu u dijelu pod točkama I., II. i IV. izreke, dok je točka III. izreke temeljem čl. 373. a st. 1. ZPP preinačena na način da je dosuđen 1. tužitelju iznos od 979,51 kn s pripadajućim zateznim kamatama.

Međutim, iako je pogrešno prvostupanjski sud, uspjeh u sporu utvrđivao na način da je uzimao u obzir vrijednost predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake pojedine parnične radnje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, umjesto prema konačnom uspjehu u sporu, to nije dovelo do pogrešnog izračuna troška, jer tužitelji nisu uspjeli u sporu, u odnosu na konačno postavljen tužbeni zahtjev, s razmjerno neznatnim dijelom zahtjeva, pa se radi o propustu suda prvog stupnja koji nije imao utjecaj na ispravnost obračuna, tako da je odluka suda prvog stupnja o dosuđenim parničnim troškovima pravilna, slijedom čega je valjalo

odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i temeljem čl. 368. st. 1. ZPP potvrditi pobijanu presudu u dijelu pod točkom V. izreke.

Tužitelji s pravom ukazuju u žalbi da im je prvostupanjski sud propustio dosuditi trošak dolaska na ročište za objavu presude, koji im pripada temeljem Tbr. 9/3 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje: OT) u iznosu od 50 bodova, uvećano za 10%, zbog zastupanja dvije osobe, što iznosi 55 bodova ili 550,00 kn, što uvećano za PDV od 25% iznosi 687,50 kn, a koji im je dosuđen u cijelosti, jer u tom dijelu postupka tužitelji nisu uspjeli sa razmjerno neznatnim dijelom zahtjeva.

Slijedom iznesenog, valjalo temeljem čl. 373. t. 3. ZPP preinačiti pobijanu presudu u dijelu u kojem nije usvojen zahtjev tužitelja za naknadu troška za iznos od 687,50 kn.

Neosnovano tužitelji u žalbi potražuju trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu od 2.000,00 kn, jer nisu dokazali njezinu uplatu. Naime, tužitelji su za 80% oslobođeni od plaćanja sudskih pristojbi u ovom predmetu temeljem rješenja o odobravanju korištenja pravne pomoći Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba, klasa: UP/I-701-03/14-04/943 od 28. travnja 2015., ali nisu dokazali da su platili iznos sudske pristojbe u dijelu u kojem nisu oslobođeni od njezina plaćanja.

Stoga je valjalo temeljem čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbu tužitelja i potvrditi pobijanu presudu u dijelu u kojem nije usvojen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sudske pristojbe u iznosu od 2.000,00 kn.

Tužiteljima pripada trošak žalbe (čl. 166. st. 2. ZPP) u iznosu od 312,50 kuna temeljem Tbr. 10/1 OT, što sa PDV od 25% iznosi 390,63 kn, umanjeno razmjerno uspjehu u žalbenom postupku od 58 %, ukupan trošak žalbe tužitelja iznosi 226,56 kn, dok im nije priznat trošak sudske pristojbe na žalbu od 200,00 kn, jer nisu dokazali njezinu uplatu.

Zahtjev tuženika za naknadu troška žalbe odbijen je kao neosnovan (čl. 166. st. 1. ZPP), jer tuženik nije uspio u žalbenom postupku.

Zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu odbijen je kao neosnovan, jer se ne radi o trošku potrebnom za vođenje parnice (čl. 155. st. 2. ZPP).

U Velikoj Gorici, 6. rujna 2017.

Predsjednik vijeća

Nikola Opatić, v.r.

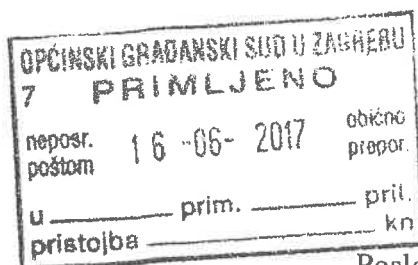
Za točnost otpisanka – ovlaštjeni službenik

/Vesna Filipović/

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: 51 Gž-5023/16-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sucu toga suda Lidiji Bošnjaković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Martine Čivrag Gašpar iz Budinščine 63, OIB: 76968242656, zastupana po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Klokočovnik i Partneri, Zagreb, protiv tuženika HOK – osiguranje d.d. Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, zastupano po punomoćnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Željko Olujić, Iva Pezić, Fran Olujić, Zagreb, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-1702/14-21 od 28. travnja 2016., dana 16. svibnja 2017.,

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika kao djelomično neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-1702/14-21 od 28. travnja 2016. pod točkom I. izreke, pod točkom II. izreke u dijelu kojim je prihvaćen zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 12.288,75 kuna sa dosuđenim zakonskim zateznim kamatama, te pod točkom III. izreke.

II. Preinačuje se navedena presuda pod točkom II. izreke u dijelu kojim je prihvaćen zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka preko iznosa od 12.288,75 kuna do iznosa 13.382,50 kuna (za iznos od 1.093,75 kuna) sve sa dosuđenim zakonskim zateznim kamatama, i sudi:

„Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.093,75 kuna sa dosuđenim zateznim kamatama od 28. travnja 2016. pa do isplate.“

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u povodu žalbe kao neosnovan.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu troška odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 5.450,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 10. ožujka 2014. do isplate (točka I. izreke) te

troškove parničnog postupka u iznosu od 13.382,50 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 28. travnja 2016. do isplate (točka II. izreke). U točki III. izreke odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka.

Protiv navedene presude, žalbu je izjavio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže pobijanu presudu preinačiti, podredno ukinuti, uz naknadu troška žalbe.

Žalba je djelomično osnovana.

Predmet ovog postupka je zahtjev za naknadu štete (imovinske i neimovinske) koju je tužiteljica pretrpjela u prometnoj nezgodi uzrokovanoj od strane osiguranika tuženika.

U žalbenom stadiju sporna je visina tužbenog zahtjeva, odnosno visina dosuđene pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti (neimovinska šteta).

Sud prvog stupnja utvrdio je da je tužiteljica u prometnoj nezgodi koju je uzrokovao osiguranik tuženika zadobila trzajnu ozljedu vrata i natučenje prsišta, zbog čega je za nju nastupila povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, slijedom čega je zaključio da su ostvarene pretpostavke odgovornosti za štetu zbog čega postoji obveza tuženika istu naknaditi prema odredbi članka 1100. stavak 1. i 2. u vezi sa odredbama članka 19. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08 i 125/11, dalje: ZOO).

Tuženik u žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo sadržano u odredbi članka 1100. ZOO prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade jer ista nije pravilno odmjerenjena prema Orijentacijskim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete prihvaćenim na sjednici Gradanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002 (dalje: Orijentacijski kriteriji). Ujedno ističe da sud nije točno naveo težinu povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje niti okolnosti konkretnog slučaja koje opravdavaju dosudu pravične novčane naknade zbog čega je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje: ZPP).

Pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo sadržano u odredbi članka 1100. stavak 2. ZOO. Naime, navedenom odredbom je propisano da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je prvostupanjski sud vodio računa o okolnostima koje utječu na visinu dosuđene naknade (pretrpljene fizičke boli i strah) kao i drugim okolnostima slučaja, posebno ocijenivši da je tužiteljica bila u šestom mjesecu trudnoće, da je ista proživljavala strah zbog gubitka ploda, neosnovan je navod žalitelja kojim ukazuje na pogrešnu primjenu navedene odredbe.

Ujedno valja napomenuti da je u uvodu Orijentacijskih kriterija naznačeno da su isti doneseni sa svrhom omogućavanja ujednačene primjene odredaba Zakona o obveznim odnosima glede pravične novčane naknade te da ne predstavljaju matematičku formulu koja

pukim automatizmom služi za izjednačavanje pravične novčane naknade, već treba imati na umu sve okolnosti konkretnog slučaja.

Suprotno žalbenim navodima nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP, budući da je prvostupanjski sud naveo da se radi o povredi prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, koja zbog kumulacije povrijeđenih prava osobnosti te jačine i trajanja povredom izazvanih bolova i straha te nužne tuđe pomoći i njege, opravdava dosudu pravične novčane naknade u smislu odredbe članka 1100. stavak 2. ZOO.

Stoga su neosnovani žalbeni navodi tuženika da tužiteljici nije trebala biti utvrđena i dosuđena naknada preko isplaćenog iznosa.

Nadalje, u odnosu na trošak parničnog postupka neosnovani su žalbeni navodi da je tužiteljica djelomično povukla tužbu pa da je trošak pogrešno određen. Naime, dispozicija smanjenja tužbenog zahtjeva u pogledu visine ne može se izjednačiti s dispozicijom povlačenja tužbe kojom tužiteljica u cijelosti odustaje od zahtjeva da sud odluči o njezinom tužbenom zahtjevu. Stoga samo visina konačno postavljenog tužbenog zahtjeva može biti osnovom za odlučivanje o uspjehu stranaka u parnici.

Osnovano je prvostupanjski sud priznao tužiteljici trošak odštetnog zahtjeva u iznosu od 100 bodova obzirom da je prema Tbr. 28. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje: Tarifa) propisano da odvjetniku pripada naknada za podneske i zastupanje u predmetima i postupcima koji se vode po postojećim zakonskim propisima prije sudskog ili upravnog postupka kao npr. po zahtjevu protiv osiguravajućih društava te se naknada odmjerava prema Tbr. 7. točka 1. Tarife.

Obzirom se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu podnesenom tuženiku prije pokretanja predmetnog sudskog postupka, to je tužiteljici, sukladno citiranoj odredbi Tbr. 28 Tarife, a prema postavljenom zahtjevu, valjalo priznati zatražene troškove u iznosu od 1.000,00 kuna.

U odnosu na žalbene navode tuženika da tužiteljici nije valjalo priznati trošak podneska od 3. studenoga 2015., valja reći da su isti neosnovani, jer je isti bio nužan te je tužiteljici pravilno priznat sukladno Tbr. 8. toč. 3. Tarife, a sve sukladno članku 154. i 155. ZPP.

U odnosu na trošak pristupa na ročište za objavu, odredbom članka 335. stavak 7. ZPP propisano je da stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu, dok je stavkom 8. iste odredbe propisano da će sud stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje uručiti ovjereni prijepis presude, odnosno, da će se sukladno odredbi članka 335. stavak 9. ZPP, ako stranka ne pristupi na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrati da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Uzimajući u obzir navedeno, to se i trošak zastupanja na ročištu za objavu presude, može smatrati potrebnim radi vođenja parnice u smislu odredbe članka 155. ZPP. Budući da je punomoćnik tužiteljice na navedeno ročište pristupio, te da je trošak zatražio sukladno

odredbi članka 164. ZPP, to je tužiteljici za zastupanje na navedenom ročištu valjalo dosuditi iznos od 375,00 kuna uvećan za 25% poreza na dodanu vrijednost.

Međutim, prvostupanjski sud je kod izračunavanja ukupnog iznosa troška postupka omaškom krivo izračunao ukupan iznos troška postupka, umjesto dosuđenih 13.382,50 kuna valjalo je tužiteljici dosuditi iznos od 12.288,75 kuna.

Slijedom navedenog, kako postupanjem istog suda nisu počinjene ni ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (članak 365. stavak 2. ZPP), valjalo je po odredbi članka 368. stavak 1. ZPP žalbu tuženika djelomično odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu (točka I. izreke), a temeljem odredbe članka 373. točke 3. ZPP žalbu tuženika uvažiti kao djelomično osnovanu i pobijanu presudu preinačiti (točka II. izreke).

Kako je tuženik sa žalbom uspio u neznatnom dijelu, temeljem odredbe članka 166. stavak 2. ZPP u vezi s člankom 154. stavak 3. ZPP, odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbe kao neosnovan.

Odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troška odgovora na žalbu, jer ta parnična radnja nije bila potrebna u postupku (članak 155. stavak 1. ZPP).

U Zagrebu 16. svibnja 2017.

Sudac:
Lidija Bošnjaković, v.r.

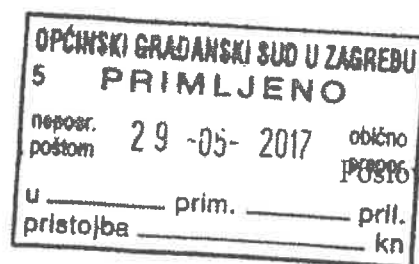

Za točnost otpredka – ovlaštena službenik
Marija Roginek

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

09-06-2017

poslovni broj 66 GŽ-2613/17-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sucu tog suda Vandi Senta, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Croatia osiguranje d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, Podružnica Dubrovnik, zastupanog po punomoćniku Josipu Mađariću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mađarić i Lui d.o.o. u Zagrebu, Ilica 191F, protiv tuženika Marka Dragičevića iz Zagreba, Medvedgradska 3, OIB: 35136464212, zastupanog po punomoćniku Marku Križancu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Klokočovnik i partneri u Zagrebu, Ilica 13, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja, protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-482/16-52 od 03. ožujka 2017., dana 16. svibnja 2017.,

riješio je

I. Odbija se žalba tužitelja Croatia osiguranje d.d., kao neosnovana, te se potvrđuje rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-482/16-52 od 03. ožujka 2017.

II. Odbija se zahtjev tužitelja Croatia osiguranje d.d. za naknadu troška žalbenog postupka kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tuženika Marka Dragičevića za naknadu troška sastava odgovora na žalbu kao neosnovan.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja, poslovni broj P-482/16-52 od 03. ožujka 2017., naloženo je tužitelju nadoknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu 625,00 kuna s zateznom kamatom.

Protiv navedenog rješenja žali se tužitelj (dalje u tekstu: žalitelj) iz žalbenih razloga propisanog člankom 353. stavak 1. točka 1. i 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 - dalje: ZPP) te predlaže pobijano rješenje preinačiti.

U odgovoru na žalbu, tuženik osporava žalbene navode te predlaže žalbu odbiti.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje, jednako kao i postupak koji je prethodio njegovu donošenju, ovaj sud je utvrdio da pred sudom prvog stupnja nisu počinjene bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem članka 365. stavak 2. ZPP-a.

U prvostupanjskom postupku tuženik je u zahtjevu za naknadu troška parničnog postupka zatražio i naknadu troška zastupanja na ročištu za objavu presude. Kako presudom poslovnog broja P-482/16-49 od 23. veljače 2017. nije odlučeno o zahtjevu za naknadu navedenog troška, tužitelj je predložio donošenje dopunskog rješenja kojim će se istome priznati pravo na naknadu troška zastupanja na ročištu za objavu presude, a koji zahtjev je prvostupanjski sud prihvatio te pobijanim rješenjem, na temelju članka 154. stavak 1. ZPP-a i članka 155. stavak 1. ZPP-a, naložio tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu 625,00 kuna.

Odluka prvostupanjskog suda je pravilna i zakonita.

Obzirom je tuženik bio prisutan na ročištu za objavu presude, navedeni trošak je istome nastao u smislu članka 151. stavak 1. ZPP-a, a, suprotno žalbenim navodima, okolnost što bi pobijana presuda bila objavljena putem e – oglasne ploče suda nije od utjecaja na pravilnost pobijane odluke.

Naime, u smislu članka 155. stavak 1. ZPP-a za vođenje postupka svakako je potrebno da se stranka upozna s sadržajem presude, a člankom 335. ZPP-a strankama je omogućeno da same odaberu hoće li se s sadržajem odluke upoznati na način da pristupe ročištu za objavu presude na kojem će im presuda biti objavljena i ujedno uručena ili će se s sadržajem odluke upoznati putem e – oglasne ploče suda. Stoga, ako stranka odluči pristupiti na ročište za objavu presude na što je i pozvana od strane suda, a to je i njezino zakonsko pravo, ista ima pravo na naknadu tog troška. U suprotnom slučaju, kada se strankama ne bi priznalo pravo na navedenu naknadu, stranke bi bile primorane o sadržaju odluke se upoznavati isključivo putem e-oglasne ploče, a što ne bi bilo u duhu odredbe članka 335. ZPP-a obzirom je odredbom članka 335. ZPP-a zakonodavac strankama htio pružiti mogućnost odabira.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a, odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Zahtjev žalitelja za naknadu troška žalbenog postupka je odbijen na temelju članka 166. stavak 1. ZPP-a, u vezi s člankom 154. stavak 1. ZPP-a (točka II. izreke).

Zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu je odbijen (točka III. izreke) jer ova postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje postupka (članak 166. stavak 1. ZPP-a, u vezi s člankom 155. stavak 1. ZPP-a).

U Zagrebu 16. svibnja 2017.

Sudac:
Vanda Senta, v.r.

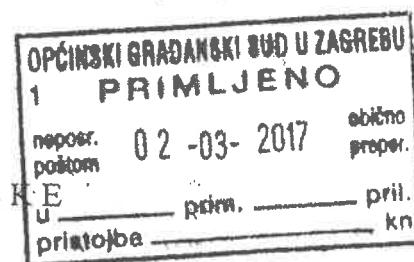
Za točnost otpredavka-ovlaštenu službenik:
Marija Roginek

10-03-2017

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U PULI - POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula - Pola

Poslovni broj: GŽ-1508/16-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Županijski sud u Puli - Pola, po sucu toga suda Bruni Frankoviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ane Anušić, iz Čiste Mlake, Posavska 62, OIB: 86078990117, zastupane po punomoćniku Marku Križancu iz Odvjetničkog društva Klokočovnik i Partneri, j.t.d., odvjetnicima u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Miramarska cesta 22, OIB: 26187994862, zastupanom po punomoćniku Šimi Saviću, odvjetniku u Zagrebu, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužiteljice i tuženika protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-2689/15-47 od 4. srpnja 2016., dana 6. veljače 2017.,

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika, kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: Pn-2689/15-47 od 4. srpnja 2016. u pobijanom dijelu pod točkama I., II. i IV. izreke.

II. Prihvaća se kao osnovana žalba tužiteljice i preinačava rješenje o troškovima postupka sadržano u točki IV. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: Pn-2689/15-47 od 4. srpnja 2016. na način da se tuženiku nalaže da tužiteljici naknadi i daljnji trošak postupka u iznosu od 625,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. srpnja 2016. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu za iznos od 1.250,00 kn zahtjev tužiteljice odbija, kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjskog suda kao djelomično osnovan prihvaćen je tužbeni zahtjev tužiteljice slijedom kojeg je u točki I. izreke tuženiku naloženo da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od ukupno

21.000,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. srpnja 2016. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri poena, sve u roku od 15 dana. U točki II. izreke tuženiku je naloženo na ime materijalne štete isplatiti tužiteljici iznos od 900,00 kn, sve sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. rujna 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri poena, sve u roku od 15 dana, dok je u točki III. izreke zahtjev tužiteljice za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 21.000,00 kn za razdoblje od 1. rujna 2008. do 4. srpnja 2016. odbijen kao neosnovan. Ujedno je u točki IV izreke tuženiku naloženo naknaditi tužiteljici troškove postupka u iznosu od 13.000,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. srpnja 2016. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri poena, sve u roku od 15 dana.

Protiv djela rješenja o troškovima postupka sadržanog u izreci pod točkom IV navedene presude, u kojem je odbijen zahtjev tužiteljice za naknadu troškova postupka, koji se odnosi na trošak pristupa na ročište za objavu presude žalbu, pravovremeno, podnosi tužiteljica. Žalbu podnosi zbog pogrešne primijene materijalnog prava. U žalbi, u bitnome, ističe da joj pravo na ovaj zahtijevani trošak pripada temeljem odredbe Tbr. 9. točke 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj:142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 – dalje: Tarife).

Žalbeni je prijedlog da se pobijano rješenje preinači na način da se tuženiku naloži naknaditi joj i daljnji trošak od 625,00 kn, uvećan za troškove žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn.

Žalbu protiv dosuđujućeg dijela navedene presude, pravovremeno, podnosi i tuženik. Žalbu podnosi iz „svih žalbenih razloga“. U žalbi, u bitnome, ističe da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odlučio o visini naknade nematerijalne štete koja se odnosi na novčanu naknadu za pretrpljene duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti. Smatra da je za ovaj vid štete tužiteljici trebalo odmjeriti pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 5.000,00 kn, pri čemu ukazuje i na Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Prigovara i dosuđenoj zakonskoj zateznoj kamati na iznos materijalne štete na ime tuđe njege i pomoći ističući da je na taj iznos naknade štete tužiteljici trebalo priznati pravo na zakonsku zateznu kamatu počev od dana presuđenja. Prigovara i odluci o troškovima postupka.

Žalbeni je prijedlog da se navedena presuda, u pobijanom dijelu, preinači sukladno žalbenim razlozima.

Sa žalbama tužiteljice i tuženika postupljeno je na temelju odredbi čl. 359. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, u daljnjem tekstu: ZPP), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 102. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 25/13 – u daljnjem tekstu: ZIDZPP/13.)

Na žalbu je odgovorila samo tužiteljica predlažući da se žalba tuženika odbije kao neosnovana, zahtijevajući pri tom naknadu troškova odgovora na žalbu.

Žalba tužiteljice je osnovana, dok je žalba tuženika neosnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda žalitelja, a pazeći pri tom – dodatno po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. ZPP na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ocjena je ovog drugostupanjskog suda da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti temeljem navedenih zakonskih odredbi.

Niti materijalno pravo nije pogrešno primijenjeno.

Naime u ovom postupku radi naknade štete, obzirom na žalbene razloge tuženika, više nije sporna pasivna procesna legitimacija tuženika, kao ni sama pravna osnova tužbenog zahtjeva, a nije sporna ni visina pravične novčane naknade na ime pretrpljenih fizičkih boli i pretrpljenog straha, kao ni visina materijalne štete na ime tuđe njege i pomoći.

Obzirom na žalbene razloge ovog žalitelja, u ovom dijelu postupka, sporna je još samo visina tužbenog zahtjeva – pravične novčane naknade zbog pretrpljenih duševnih bolova na ime smanjenja životne aktivnosti tužiteljice i odluka o zakonskoj zateznoj kamati na iznos dosuđene naknade materijalne štete na ime tuđe njege i pomoći.

Tijekom ovog postupka prvostupanjski sud je nakon dovoljne raspravljenosti svih, za ovaj dio spora, relevantnih činjenica ispravno i po ocjeni ovog suda utvrdio (čl. 8. ZPP):

- da je kod tužiteljice došlo do znatnijeg smanjenja pokreta u desnom kuku u odnosu na raniji pregled koji je učinjen prije operativnog zahvata u travnju 2008. radi vađenja osteosintetskog materijala,
- da je kod nje zbog toga nastupilo pogoršanje od 5% i da ona zbog toga ulaže pojačane napore u svakodnevnom životnim aktivnostima u opsegu od 20% trajno,
- da je tužiteljici bila potrebna tuđa njega i pomoć u trajanju 2 sata dnevno u trajanju od mjesec dana koju su joj pružali ukućani.

Temeljem ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ni sam žalitelj ne čini spornim, prvostupanjski sud je tužiteljici na ime pravične novčane naknade zbog pretrpljenih duševnih boli zbog smanjenja njezine životne aktivnosti dosudio iznos od 10.000,00 kn, a na ime materijalne štete na ime tuđe njege i pomoći iznos od 900,00

kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na ovaj iznos materijalne štete teče od završetka liječenja - od 1. rujna 2008. pa do isplate.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, i po ocijeni ovog drugostupanjskog suda, pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo kada je tužiteljici za nematerijalnu štetu, koju trpi iz ovog štetnog događaja na ime pravične novčane naknade zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog smanjenja njezine životne aktivnosti tužitelja dosudio novčani iznos od 10.000,00 kn.

Naime, prilikom odmjeravanja ovog vida pravične novčane naknade za štetu koju trpi tužiteljica zbog smanjenja životne aktivnosti, prvostupanjski sud je pravilno cijenio sve činjenice koje utječu na pravilno odmjeravanje ovog oblika naknade nematerijalne štete temeljem odredbe čl. 200. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje: ZOO), a koje se ovdje, obzirom na dan nastanka štetnog događaja, primjenjuju na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje: ZOO/05).

Suprotno žalbenim navodima ovog žalitelja, pravilno je prvostupanjski sud stupnja cijenio intenzitet i opseg ovih duševnih bolova i svrhu koju ima dosuda ovog oblika štete, a kako taj dosuđeni novčani iznos nije u suprotnosti ni sa postojećom sudskom praksom u oblasti dosuđivanja ovog oblika nematerijalne štete, to je i po pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo odmjerivši pravičnu novčanu za ovaj, ovdje sporan, vid nematerijalne štete upravo u presuđenom novčanom iznosu, pa je žalbu tuženika valjalo ocijeniti neosnovanom.

Pri tom u odnosu na žalbene navode žalitelja u kojima ukazuje na Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske valja istaknuti da ti kriteriji i iznosi predstavljaju samo određenu orijentaciju u dosuđivanju pravične novčane naknade nematerijalne štete. Međutim, oni ne mogu predstavljati matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade, te su nužna odstupanja od iznosa navedenih u kriterijima, jer se novčana naknada određuje prema svim okolnostima svakog konkretnog slučaja, a što je prvostupanjski sud svakako uzeo u obzir prilikom dosude ove pravične novčane naknade.

Osim toga, u odnosu na žalbene navode žalitelja u kojima ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava u dijelu u kojem je prvostupanjski sud odlučio o pripadajućoj zakonskoj zateznoj kamati na iznos materijalne štete na ime tuđe njege i pomoći, valja istaknuti da je prvostupanjski sud, suprotno žalbenim navodima žalitelja, pravilno odlučio i u ovom dijelu. Naime, i po pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda tužiteljici pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni iznos ove naknade štete na ime tuđe njege i pomoći od slijedećeg dana od kada je prestala potreba za tuđom njegom i pomoći jer je u trenutku kada je prestala potreba za takvom tuđom njegom i pomoći ta šteta i dospjela (čl. 186. ZOO), radi čega je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužiteljici na iznos dosuđene materijalne štete na ime tuđe njege i pomoći, pripadajuću zakonsku zateznu kamatu dosudio počev od 1. rujna 2008., radi čega je žalba tuženika neosnovana i u ovom dijelu.

Nije u pravu tuženik niti kada prigovara odluci o troškovima postupka jer je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st.1. i 155. st.1. ZPP u vezi sa odredbama Odvjetničke tarife pravilno obvezao tuženika naknaditi tužiteljici troškove postupka u iznosu od 13.000,00 kn imajući pri tom u vidu njezin konačno postavljeni tužbeni zahtjev.

Stoga, kako je prvostupanjski sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje (koje ne osporava ni sam tuženik) pravilno primijenio materijalno pravo i kako pri tome nije počinio ni one bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbu tuženika odbiti, kao neosnovanu i na temelju odredbe čl. 368. st.1. i 380. točke 2. ZPP odlučiti kao u izreci pod točkom I. ove presude.

Međutim, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv odluke o troškovima postupka, valja istaknuti da žaliteljica pravilno ističe da joj je u ovom postupku trebalo priznati i pravo na trošak zastupanja na ročištu za objavu presude od 4. srpnja 2016., obzirom da je taj trošak zahtijevala temeljem troškovnika dostavljenog sudu na ročištu za glavnu raspravu na kojoj je ona i zaključena i da je njezin punomoćnik bio nazočan navedenom ročištu za objavu presude (čl. 154. st. 1. u vezi odredbe čl. 155. st. 1. ZPP). Stoga je, prihvatanjem žalbe tužiteljice, valjalo preinačiti odluku o troškovima postupka sadržanu u točki IV izreke pobijane presude i na ime troškova pristupa na ročište za objavu presude priznati joj pravo i na daljnji trošak u iznosu od 625,00 kn temeljem odredbe Tbr. 9. točke 3. i Tbr. 42. Odvjetničke tarife te na temelju odredbe čl. 380. točka 3. ZPP odlučiti kao u izreci pod točkom II. ove presude.

Obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela sa žalbom protiv rješenja o troškovima postupka i da je zahtijevala naknadu troškova za sastav žalbe, tužiteljici je valjalo priznati i trošak ovog žalbenog postupka koji se odnosi na trošak sastava žalbe u iznosu od 625,00 kn temeljem odredbe čl. 154. st. 1. u vezi odredbe čl. 155. st. 1. ZPP i čl. Tbr. 10. točke 5. i Tbr. 42. Odvjetničke tarife.

Tužiteljica je tijekom žalbenog postupka zahtijevala i trošak postupka koji se odnosi na trošak odgovora na žalbu tuženika u iznosu od 1.250,00 kn, međutim po pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, ovaj trošak nije bio potreban za vođenje ove parnice (čl. 155. st.1. ZPP), pa je njezin zahtjev za naknadu ovog troška valjalo odbiti kao neosnovan.

Stoga je, slijedom navedenog na temelju odredbe čl. 166. st. 2. u vezi odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP valjalo odlučiti kao u izreci pod točkom III. ove presude i tuženiku naložiti da tužiteljici naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn, dok je u preostalom dijelu za iznos od 1.250,00 kn zahtjev tužiteljice valjalo odbiti, kao neosnovan.

Pula – Pola, 6. veljače 2017.

S u d a c:

Bruno Franković, v.r.
Za točnost otprevka
Ovlašteni službenik:

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee. The names are listed in alphabetical order, and the addresses are listed below each name. The list is as follows:

Name	Address
Mr. A. B. C.	123 Main St., New York, N.Y.
Mr. D. E. F.	456 Elm St., Boston, Mass.
Mr. G. H. I.	789 Oak St., Chicago, Ill.
Mr. J. K. L.	101 Pine St., Philadelphia, Pa.
Mr. M. N. O.	202 Cedar St., Washington, D.C.
Mr. P. Q. R.	303 Birch St., San Francisco, Cal.
Mr. S. T. U.	404 Spruce St., Portland, Me.
Mr. V. W. X.	505 Ash St., Detroit, Mich.
Mr. Y. Z. A.	606 Hickory St., Minneapolis, Minn.
Mr. B. C. D.	707 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. E. F. G.	808 Walnut St., Kansas City, Mo.
Mr. H. I. J.	909 Chestnut St., St. Louis, Mo.
Mr. K. L. M.	1010 Elm St., Cincinnati, Ohio.
Mr. N. O. P.	1111 Oak St., Columbus, Ohio.
Mr. Q. R. S.	1212 Pine St., Cleveland, Ohio.
Mr. T. U. V.	1313 Birch St., Toledo, Ohio.
Mr. W. X. Y.	1414 Spruce St., Detroit, Mich.
Mr. Z. A. B.	1515 Ash St., Minneapolis, Minn.
Mr. C. D. E.	1616 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. F. G. H.	1717 Maple St., St. Louis, Mo.
Mr. I. J. K.	1818 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. L. M. N.	1919 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. O. P. Q.	2020 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. R. S. T.	2121 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. U. V. W.	2222 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. X. Y. Z.	2323 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. A. B. C.	2424 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. D. E. F.	2525 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. G. H. I.	2626 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. J. K. L.	2727 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. M. N. O.	2828 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. P. Q. R.	2929 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. S. T. U.	3030 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. V. W. X.	3131 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. Y. Z. A.	3232 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. B. C. D.	3333 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. E. F. G.	3434 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. H. I. J.	3535 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. K. L. M.	3636 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. N. O. P.	3737 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. Q. R. S.	3838 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. T. U. V.	3939 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. W. X. Y.	4040 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. Z. A. B.	4141 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. C. D. E.	4242 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. F. G. H.	4343 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. I. J. K.	4444 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. L. M. N.	4545 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. O. P. Q.	4646 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. R. S. T.	4747 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. U. V. W.	4848 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. X. Y. Z.	4949 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. A. B. C.	5050 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. D. E. F.	5151 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. G. H. I.	5252 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. J. K. L.	5353 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. M. N. O.	5454 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. P. Q. R.	5555 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. S. T. U.	5656 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. V. W. X.	5757 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. Y. Z. A.	5858 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. B. C. D.	5959 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. E. F. G.	6060 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. H. I. J.	6161 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. K. L. M.	6262 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. N. O. P.	6363 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. Q. R. S.	6464 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. T. U. V.	6565 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. W. X. Y.	6666 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. Z. A. B.	6767 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. C. D. E.	6868 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. F. G. H.	6969 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. I. J. K.	7070 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. L. M. N.	7171 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. O. P. Q.	7272 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. R. S. T.	7373 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. U. V. W.	7474 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. X. Y. Z.	7575 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. A. B. C.	7676 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. D. E. F.	7777 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. G. H. I.	7878 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. J. K. L.	7979 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. M. N. O.	8080 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. P. Q. R.	8181 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. S. T. U.	8282 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. V. W. X.	8383 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. Y. Z. A.	8484 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. B. C. D.	8585 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. E. F. G.	8686 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. H. I. J.	8787 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. K. L. M.	8888 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. N. O. P.	8989 Chestnut St., St. Paul, Minn.
Mr. Q. R. S.	9090 Elm St., St. Paul, Minn.
Mr. T. U. V.	9191 Oak St., St. Paul, Minn.
Mr. W. X. Y.	9292 Pine St., St. Paul, Minn.
Mr. Z. A. B.	9393 Birch St., St. Paul, Minn.
Mr. C. D. E.	9494 Spruce St., St. Paul, Minn.
Mr. F. G. H.	9595 Ash St., St. Paul, Minn.
Mr. I. J. K.	9696 Hickory St., St. Paul, Minn.
Mr. L. M. N.	9797 Maple St., St. Paul, Minn.
Mr. O. P. Q.	9898 Walnut St., St. Paul, Minn.
Mr. R. S. T.	9999 Chestnut St., St. Paul, Minn.

Odluka:

GŽ-3185/15-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ-3185/15-2

Datum odluke: 27.06.2016

Vrsta odluke: Presuda i rješenje

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Broj: GŽ-3185/15-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu po sucu toga suda Dubravki Bosilj kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice M. V., OIB:..., iz S., S. D. 2a, koju zastupa odvjetnik A. B. iz Z., protiv tuženika HŽ PUTNIČKI PRIJEVOZ d.o.o., OIB:..., iz Z., M. 12, radi naknade štete, povodom žalbe tužiteljice izjavljene protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu br.18 Pn-1892/12-22 od 22. prosinca 2014.g., dana 27. lipnja 2016.g.,

presudio i riješio je:

Djelomično se odbija, a djelomično usvaja žalba tužiteljice te se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br.18 Pn-1892/12-22 od 22. prosinca 2014.g.:

- potvrđuje u toč.II izreke,

- preinačuje glede odluke o troškovima postupka u toč.I izreke na način da se tužiteljici pored dosuđenih troškova od 7.506,00 kn dosuđuje i daljnji trošak u iznosu od 218,70 kn.

Nepobijani dio prvostupanjske presude kojim je toč.I izreke dosuđen tužiteljici iznos od 7.386,00 kn sa zateznim kamatama ostaje neizmijenjen.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u toč.I izreke naloženo je tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 7.300,00 kn sa pripadajućom zateznom kamatom od 30. travnja 2012.g. do isplate kao i iznos od 86,00 kn sa zateznom kamatom od 12. veljače 2010.g. kao i da joj nadoknadi parnični trošak od 7.506,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 22. prosinca 2014.g. pa do isplate, toč.II izreke tužiteljica je odbijena sa zahtjevom da joj tuženik plati i daljnji iznos od 13.975,00 kn kao i sa zahtjevom za isplatu zatezne kamate

na dosuđeni iznos od 7.300,00 kn u razdoblju od 11. prosinca 2010.g. pa do 30. travnja 2012.g.

Navedenu presudu, pravovremeno podnijetom žalbom u odbijajućem dijelu kao i zbog odluke o troškovima postupka pobija tužiteljica iz svih zakonskih žalbenih razloga predviđenih čl.353. st.1 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka US RH, 84/08, 96/08 - odluka US RH, 123/08 - ispr. 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst 25/13, 89/14 - odluka US RH - dalje:ZPP) uz prijedlog da se u pobijanom dijelu presuda ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje s uputom provedbe novog medicinskog vještačenja po drugim medicinskim vještacima ili podredno da se pobijana presuda preinači u smislu žalbenih navoda uz naknadu troškova žalbe.

U odgovoru na žalbu tuženik predlaže žalbu tužiteljice odbiti kao neosnovanu jer da ista očito vodi jedino odugovlačenju postupka.

Tužiteljica se očitovala na odgovor na žalbu tuženika uz tvrdnju da je isti pravno i činjenično neutemeljen.

Žalba tužiteljice osnovana je tek u odnosu na odluku o troškovima postupka.

Predmet ovog spora jeste zahtjev tužiteljice da joj tuženik nadoknadi neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 20.000,00 kn, iznos od 1.275,00 kn na ime tuđe pomoći i njege kao i 86,00 kn osnovom naknade imovinske štete zbog kupnje potrebnog lijeka (prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu podneskom od 28.listopada 2013.g.), koju štetu je pretrpjela u štetnom događaju 21. prosinca 2009.g. kao putnica u vlaku tuženika broj 5100 kada je predmetni vlak udario u zaštitni betonski zid na peronu glavnog željezničkog kolodvora u Zagrebu pri čemu je ona zadobila tjelesne ozljede.

U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju priloženu u spisu, saslušao tužiteljicu te proveo liječničko vještačenje. Obrazlažući presudu sud navodi da je nesporna između stranaka aktivna i pasivna legitimacija kao i nastanak štetnog događaja, a sporna je bila visina tužbenog zahtjeva s time da je tuženik istaknuo i prigovor zastare tražbine tužiteljice. Prigovor zastare sud odbija pozivom na odredbu čl.73. st.1 toč.2 i čl.75. st. 1, 2 i 3 Zakona o ugovorima o prijevozu u

željezničkom prometu (NN 87/96) prema kojem tražbine iz ugovora o prijevozu u željezničkom prometu zastarijevaju u roku od 2 g. od dana saznanja za štetu s time da se zastara prekida dostavom prijevozniku pisanog prigovora i nastavlja teći od dana kada se nositelju prava pošalje pisani odgovor, a tuženik je tužiteljici dostavio odgovor na prigovor 10. prosinca 2010.g. zbog čega zastara nije nastupila jer tužba u ovom predmetu podnijeta 30. travnja 2012.g. podnijeta je unutar zastarnog roka od 2 g.

Na okolnost povreda zadobivenih po tužiteljici u štetnom događaju sud je proveo sudsko medicinsko vještačenje po vještacima dr. sc. D. P. i mr.sc.dr.J. F. koji u svojem pismenom nalazu navode da je tužiteljica u štetnom događaju zadobila natučenje glave, oguljotinu kože brade i trzajnu ozljedu vrata. Na sam dan štetnog događaja pregledana je u KBC Zagreb gdje joj je pružena potrebna medicinska skrb, upućena je na kućnu njegu, te je preporučen Schanzov ovratnik, provodila je fizikalnu terapiju za vrat koja je završena 03. ožujka 2010.g. kada je liječenje tužiteljice i završeno. Po provedenom liječenju kod tužiteljice nisu zaostale trajne posljedice a ista je trpjela primarni strah koji je bio intenzivan i kratkotrajan, te sekundarni strah u vidu brige za zdravlje i ishoda liječenja koji je trajao jedan dan jačeg intenziteta, srednjeg intenziteta 3 dana, manjeg intenziteta naredna 4 dana, te strah u vidu nelagode i zabrinutosti u prometu još mjesec dana. Tužiteljica je trpjela i bol jačeg intenziteta 3 dana, srednjeg 7 dana, a manjeg intenziteta narednih 15 dana, dok joj je tuđa pomoć bila potrebna 10 dana po 2 sata dnevno za vrijeme mirovanja kod kuće.

Sud zaključuje da je tužiteljica u smislu odredbe čl.19. st.1 i 2 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje: ZOO) pretrpjela povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te joj pripada pravična novčana naknada u smislu odredbe čl.1100. st.1 i 2 istog Zakona, pa prihvaćajući nalaz i mišljenje liječnika vještaka, uzimajući u obzir samu težinu povrede, okolnosti slučaja, jačinu i trajanje fizičkih bolova i straha kao i svrhu kojoj služi ta naknada tužiteljici dosuđuje iznos od 7.000,00 kn s time da po kvalifikatornoj okolnosti pretrpljenih fizičkih bolova 4.000,00 kn a straha 3.000,00 kn dok ju sa ostatkom do ukupno zatraženih 20.000,00 kn odbija. Uzimajući u obzir da je tužiteljici tuđa pomoć i njega bila potrebna 10 dana po 2 sata dnevno, odnosno 20 sati ukupno a sukladno odredbi čl.223. st.1 ZPP-a cijenu jednog sata određuje sa 15,00 kn/h sud tužiteljici dosuđuje iznos od 300,00 kn na ime imovinske štete zbog potrebe tuđe pomoći i njega, sve prednje sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe sudu osnovom čl.1103 ZOO-a. Sud tužiteljici dosuđuje i iznos od 86,00 kn koji se odnosi na trošak kupnje lijeka - tableta Ginko biloba dana 11. veljače 2010.g. obzirom su sudsko medicinski vještaci utvrdili osnovanost trošenja tog lijeka, s time da kamate na ovaj iznos dosuđuje od sljedećeg dana po učinjenom trošku, od 12. veljače 2010.g. (u obrazloženju očitoma omaškom u pisanju naveden datum 12. veljače 2012.g.) primjenom odredbe čl.1086. ZOO-a.

Žalбом tužiteljica u bitnome tvrdi da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kod utvrđivanja i dosude primjerene novčane naknade za pretrpljene fizičke bolove i straha rukovodeći se

isključivo nalazom i mišljenjem liječnika vještaka danim u ovom postupku iako taj nalaz nije sukladan medicinskoj dokumentaciji priloženoj po tužiteljici, a da joj nije uopće dosudio primjerenu naknadu zbog smanjenja životnih aktivnosti koje su kod tužiteljice nastupile najmanje u opsegu od 3-4%, pa kako se vještaci u svom usmenom očitovanju nisu konkretno očitovali na prigovore tužiteljice u vezi njihovog pismenog nalaza i mišljenja a sud je odbio prijedlog tužiteljice za dodjeljivanje joj roka radi pismenog očitovanja na usmeno obrazloženje liječnika vještaka to je došlo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja time i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je nalaz i mišljenje medicinskog vještaka kao i njihovo usmeno očitovanje na prigovore tužiteljice nepravilan, paušalan, neobjektivan, neutemeljen i protivan medicinskoj dokumentaciji. Žalбом se pobija i zaključak suda o odbijanju djela tužbenog zahtjeva u odnosu na tijek zateznih kamata za razdoblje od 11. prosinca 2010.g. pa do 30. travnja 2012.g. tvrdnjom da sud uopće nije obrazložio razloge ovakve svoje odluke osim što se pozvao na odredbu čl.1103. ZOO-a. Tvrdi se da iako tužiteljica nije priložila zahtjev za isplatom štete tuženiku iz samog stanja spisa je razvidno da je doista podnijela odštetni zahtjev jer joj je tuženik dana 10. prosinca 2010.g. uputio prijedlog za nagodbu pa bi joj od tog dana treba dosuditi zakonsku zateznu kamatu.

Tužiteljica u svojoj žalbi ističe i počinjenje bitne povrede odredba parničnog postupka iz čl.354. st.2 toč.11 ZPP-a tvrdnjom da je pobijani dio presude u suprotnosti sa ispravama koje prileže spisu kao i u suprotnosti sa priloženom medicinskom dokumentacijom.

Razmatranjem pobijane presude u smislu istaknute bitne povrede odredaba parničnog postupka kao i u smislu ostalih žalbenih razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti osnovom čl.365.st.2 ZPP-a, iste sud nije utvrdio obzirom da nema nikakvih suprotnosti između izreke presude i isprava koje prileže spisu te medicinske dokumentacije temeljem koje su liječnici vještaci dali svoj nalaz i mišljenje a svi provedeni dokazi i njima utvrđene činjenice analizirani su i ocijenjeni po sudu kako mu to i nalaže odredba čl. 8 ZPP-a.

Naime, nakon što je tužiteljica svojim pismenim podneskom prigovorila pismenom nalazu i mišljenju liječnika vještaka tvrdeći da su fizički bolovi i strah kod tužiteljice u intenzitetu i trajanju bili daleko jači i intenzivniji nego to u svojem nalazu navode liječnici vještaci kao i da su kod nje zaostale trajne posljedice u omjeru od 3-5%, isti su na ročištu dana 11. studenog 2014.g. usmeno odgovorili na iznijete prigovore navodeći da je nalaz dan temeljem osobnog pregleda tužiteljice i priloženih nalaza o učinjenim pretragama osnovom čega su utvrdili urednu pokretljivost u vratu kao i uredan neurološki nalaz te zaključili da kod tužiteljice nije došlo do trajnih posljedica, a kako je tužiteljica zadobila lake povrede to je dužina i intenzitet trajanja bolova i straha u pisanom nalazu adekvatan tim i takvim ozljedama. Tužiteljica na ovakvo obrazloženje pismenog nalaza i mišljenja povodom njezinog prigovora, nije, na ročištu na kojem je dopuna dana i na kojem je bio prisutan zamjenik njezinog punomoćnika, imala nikakvih pitanja niti primjedaba već je zatražila dodatni rok za očitovanje na ovu usmenu dopunu nalaza i mišljenje vještaka

što je sud osnovano odbio. U koliko je tužiteljica smatrala kako to sada tvrdi u žalbi da je nalaz liječnika vještaka „neobjektivan, neutemeljen i protivan medicinskoj dokumentaciji“ tada je trebala neposredno nakon njihovog usmenog očitovanja eventualno predložiti ponovno provođenje medicinskog vještačenja po drugim liječnicima vještacima, što nesporno nije učinila, već to traži tek sada u žalbi. Osim toga tužiteljica tijekom postupka saslušana u svrhu dokazivanja činjeničnih navoda svoje tužbe jedino je opisala sam štetni događaj pri tome iskazala da je uslijed udarca vlaka u betonski zid udarila leđima i glavom o naslon tapaciranog sjedala i poletjela prema naprijed pri čemu je sa čeljusti udarila u glavu putnicu preko puta, isti dan je obrađena u bolnici a pomoć su joj pružali svekrva i muž kod osobne higijene kuhanja i spremanja. Dakle ni sama tužiteljica nije navela da bi imala bilo kakvih zaostalih posljedica iz štetnog događaja, nije navela dali je nosila i koliko dugo Shanzov ovratnik čije joj je nošenje preporučeno pri prvom pregledu, da li je uzimala propisane joj lijekove, glede pretrpljenog straha i bolova nije ništa iskazala. Radi svega navedenog sud je osnovano prihvatio nalaz i mišljenje liječnika vještaka, a tužiteljica navodima svoje žalbe nije isti dovela u sumnju ni u jednom dijelu, s time da je sud pravilno odlučujući o visini pravične novčane naknade radi povrede prava osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje uzeo u obzir sve relevantne okolnosti koje u smislu čl. 1100. ZOO-a utječu na visinu naknade.

Iako je sud u obrazloženju pobijane presude pogrešno naveo da je iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka utvrđeno kako je tužiteljica za štetu doznala u punom opsegu 30. ožujka 2010.g. što nije točno jer iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je liječenje tužiteljice završeno 03. ožujka 2010.g. a ne 30. ožujka 2010.g. očito je da se radi o pogrešci u pisanju koje nije imala utjecaja na pravilnost i zakonitost same presude. Neosnovano tužiteljica prigovora i tijekom dosuđenih zakonskih zatezanih kamata na dosuđeni iznos neimovinske i imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege jer se sud pravilno pozvao na odredbu čl.1103. ZOO-a s obzirom da obveza pravične novčane naknade dospijeva s danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe osim ako je šteta nastala nakon toga, a tužiteljica u ovom postupku nije dokazala kada je tuženiku dostavila svoj pisani zahtjev za naknadu štete koji da je tuženik odbio niti je navela kada je potreba za tuđom pomoći prestala. Naime, u spisu je priložen jedino dopis tuženika upućen tužiteljici 10. prosinca 2010.g. u kojem tuženik navodi da se dostavlja primjerak izvansudske nagodbe u cilju mirnog rješenja spora.

Zbog svega navedenog ovaj sud u cijelosti prihvaća po sudu prvog stupnja pravilnim utvrđeno činjenično stanje na koje je pravilno primjeno i materijalno pravo, što u sumnju nisu doveli žalbeni razlozi kojima tužiteljica u žalbi poradi nezadovoljstva sa nalazom i mišljenjem liječnika vještaka na svoj način ocjenjuje priloženu medicinsku dokumentaciju za što zasigurno nije kvalificiranija od vještaka medicinske struke - kirurga i neurologa, zbog čega je valjalo odbiti žalbu te potvrditi presudu u odbijajućem dijelu osnovom ovlaštenja iz čl.368. st.1 ZPP-a.

Žalbom se pobija i odluka o troškovima postupka kojom se tvrdi da je sud nepravilno odbio priznati tužiteljici trošak sastava

podneska od 08. travnja 2013.g. bez obzira što je on predan na ročištu kao i trošak sastava podneska od 22. srpnja 2014.g. jer je istim tužiteljica udovoljila nalogu suda i dostavila dokaz o uplaćenom predujmu, a pogrešno je i nedosuđivanje troškova ročišta za objavu presude s time da su i troškovi zastupanja na ročištu od 23. srpnja 2013.g. i 18. ožujka 2014.g. neosnovano umanjani.

Neosnovano tužiteljica pobija odluku o troškovima postupka osim u dijelu u kojem se osporava nedosuđivanje zatraženog troška zastupanja na ročištu za objavu presude a koji trošak je sud odbio sa obrazloženjem da isti „nije potreban za uspjeh u postupku“. Naime, tužiteljici pripada trošak za zastupanje na navedenom ročištu i to ne samo primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u smislu Tbr.9 toč.3, već valja navesti da prema izmjenama i dopunama ZPP-a od 28. veljače 2013.g. (NN 25/13) i to prema čl.73. navedenih izmjena i dopuna a kojim je izmijenjen čl.335. ZPP-a je propisano da stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena, a ukoliko stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje bez obzira na urednu obavijest o ročištu smatrat će se da joj je dostava obavljena upravo onog dana kada je održano ročište. Upravo zbog navedenog ne može se reći da trošak zastupanja tužiteljice na ročištu za objavu presude na kojem joj je ta presuda i uručena „nije bio potreban za uspjeh u ovom postupku“. Obzirom na navedeno, a kako je u toj fazi postupka tužiteljica obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev sa iznosom od 21.275,00 kn te dosuđenih 7.386,00 kn uspjela u omjeru od 35% to joj od osnovano i opravdano zatraženog troška zastupanja na ročištu za objavu presude u ukupnom iznosu od 625,00 kn zajedno sa PDV-om pripada trošak u visini od 218,70 kn što joj je ovaj sud i dosudio te u tom dijelu djelomice preinačio odluku o troškovima postupka osnovom čl. 380. t.3 ZPP-a. Razloge zbog kojih sud tužiteljici nije priznao trošak dvaju podnesaka te za dva ročišta dosudio trošak sukladno Tbr.9.toč. 2 Tarife a ne zatraženi iznos prema Tbr.9. toč.1 Tarife, prihvaća pravilnim i ovaj sud pa se ti razlozi neće ponavljati u ovoj odluci.

Obzirom na neznatan uspjeh tužiteljice u žalbenoj fazi postupka istoj ne pripada zatraženi trošak sastava žalbe.

Varaždin, 27. lipnja 2016.

